

De Jager

Nederlandse

Nimrod 2010

Meedoen aan een Nimrodproef is belangrijker dan winnen!

Op 8 november vond voor de 37e keer de Nimrodproef plaats. Locatie was de Oranjeplaat aan het Veerse Meer, gelegen bij het Zeeuwse Arnemuiden. Dit keer waren de weersomstandigheden gunstiger dan in 2003 toen de Nimrod hier ook georganiseerd werd en het volgen van de proeven werd bemoeilijkt door de mist. Wel waaide er de hele dag een forse zuidoostenwind die de temperatuur laag hield.

Als Wim van Doorn klokslag 8 uur namens de organiserende Zeeuwse Jachthonden Commissie de Nimrod 2010 opent, hebben zich zo'n 250 personen in de grote partytent verzameld. De Nimrod is, naast de jaarlijkse finale, tevens dé grote reünie van liefhebbers van de jachthondensport. Deelnemers, toeschouwers, keurmeesters, commissieleden, helpers en oud-winnaars wisselen de laatste nieuwtjes uit en nemen de kansen van de deelnemers door. Want daar draait het vandaag uiteraard om: wie zal de Nimrodbokaal voor een jaar mee naar huis mogen nemen?

De deelnemers

Dit jaar zijn 18 honden uitgenodigd voor deelname aan de Nimrod. Eerst wordt per ras bekeken wie de beste resultaten over 2010 heeft behaald. Blijven er plaatsen over dan komen andere honden op basis van de resultaten van het afgelopen seizoen voor plaatsing in aanmerking. Deze selectie is rasonafhankelijk. Zo kan het gebeuren dat aan deze Nimrod maar liefst acht Labrador retrievers deelnemen.

De overige rasvertegenwoordigers zijn een Hongaarse staande vizsla korthaar, een Duitse staande langhaar, een Golden retriever, een Weimarse staande hond, een Flatcoated retriever, een Duitse staande draadhaar, een Griffon Korthals, een Duitse staande korthaar, een Cesky fousek en een Heidewachtel. Helaas is de Duitse staande draadhaarteef Baukje vanwege loopsheid teruggetrokken.

Uiteraard lokte het aantal Labrador retrievers veel discussie uit, maar om de woorden van CJP-voorzitter Jos Waltmans aan te halen: 'De beste honden van het afgelopen seizoen zijn

voor de Nimrod uitgenodigd. Van de dertig MAP's die afgelopen jaar georganiseerd zijn, zijn er 21 door een Labrador retriever gewonnen.'

Voorzitter organisatiecomité: Wim van Doorn

Is dit de eerste keer dat u de Nimrod organiseert?

'Nee, dit is alweer de derde editie hier in Zeeland. In 1983 werd de eerste Zeeuwse Nimrod georganiseerd in Ouwkerk. En 2003 staat bij iedereen nog wel in het geheugen gegrift. Die Nimrod gaat de geschiedenis in als "mistproef". Er hing toen zo'n dik pak mist dat voorjagers de honden niet meer konden zien. Alhoewel dat de zelfstandigheid van de honden destijds ten goede kwam, wilden we heel graag een herkansing, ziehier het resultaat.'

Hoeveel toeschouwers denkt u dat er vandaag bijeen gekomen zijn?

'Het zijn er meer dan in 2003. Ik schat minstens 2500. We hadden 1500-2000 mensen verwacht, maar dit is natuurlijk een hele mooie opkomst en de capaciteit is er gelukkig op berekend.'

Hoe lang zijn u en uw team bezig geweest om deze Nimrod te organiseren?

'Toch wel een jaar. Sinds afgelopen januari pas echt effectief, daarvoor was het vooral oriënteren. Maandelijks vergaderingen gingen over in wekelijkse bijeenkomsten. In de opstartfase ben je vooral bezig met het vinden van geschikt terrein, het krijgen van toestemming en met de vergunning voor de tent. Zes weken voor de proef komt alles samen, het meeste werk zit 'm in het draaiboek en de generale repetitie. Een week voor de proef was alles rond en werden alleen nog de puntjes op de 'i' gezet.'

Uit hoeveel vrijwilligers bestaat de organisatie?

'Gedurende het hele voorbereidingstraject en de dag zelf zijn 84 mensen actief geweest. Dan heb ik het bijvoorbeeld over: keurmeesters, helpers, officiële geweren, proefhoofden en vijf commissieleden. Verder zijn het waterschap, plaatselijke boeren die we goed kennen en jagers betrokken geweest om dit mede mogelijk te maken.'

Aan welke eisen moet een gebied voldoen om decor te zijn voor de Nimrod?

Waarom is Oranjeplaat zo geschikt?

'De Nimrod is een wedstrijd en een publieksevenement. Landschappelijk gezien is een gebied geschikt als er open vlaktes zijn, bospercelen, ruigtes en waterpartijen. We hebben hier het Veerse meer omzoomd door rietkragen, droge graslanden, bietenvelden, stukjes bos en dijken. Maar niet alleen die elementen spelen een rol. De toegankelijkheid voor de toeschouwers en de zichtbaarheid van de proeven zijn minstens even belangrijk.'

De proeven

Proef A: 'Polderjacht'

Keurmeesters: Joep Rooijackers en Klaas Beukema

Voorjager en hond staan op een pad. Rechts van de voorjager is een brede kreek met aan weerszijden een brede rietkraag. Op ongeveer vijftig meter in de linker rietkraag ligt een kikkode eend, verloren, die al eerder geschoten is. Aan het einde van het pad wordt op circa 60 meter een duif geschoten. Deze duif valt aan de linkerzijde achter een grote bramenhaag. Vervolgens schiet het geweer naar rechts en raakt een gans. Dit is niet zichtbaar voor de hond. Omdat de gans is aangeschoten, vereisen de weidelijkheidsregels dat de gans als eerste geapporteerd wordt. De wind staat pal in de kreek richting voorjager en hond. Net als voor proef B en C heeft de hond maximaal 15 minuten de tijd om de drie stukken te apporteren.

De voorjagers moeten hun hond dus als eerste naar het begin van de ganzensleep sturen en de valplaats van de duif respecteren. De meeste voorjagers lukt het om de hond voorbij de duif te krijgen en de hond naar de sleep te dirigeren. Hoewel deze proef qua zichtbaarheid wat minder is dan de andere twee

proeven, kun je de hond in de bieten goed op het spoor zien werken. Door de straffe wind raken diverse honden het spoor bijster, maar lukt het ze uiteindelijk toch om de gans te apporteren. Het geniep van het duivenapport ligt in het feit dat de duif áchter de bramenhaag ligt en niet ervoor, in de bijna ondoordringbare ruigte. De hond die door zijn voorjager voorbij de haag wordt gestuurd, haalt dit apport meestal vlot binnen. En dan de eend. Toen ik bij de proevenlocatie aankwam, bleek dat van de vijf honden slechts één de eend te hebben binnengebracht. Probleem blijkt de straffe wind te zijn en het feit dat weinig honden zich in één lijn over water laten sturen. Resultaat is een hond die te vroeg

in het riet verdwijnt, gaat jagen en soms weer op de ganzensleep in de bieten uitkomt. Terwijl ik sta te kijken, gaan twee opeenvolgende honden te snel het riet in, maar blijven gelukkig in de rietkraag zoeken. De opluchting is groot als beide de eend binnenbrengen. Uiteindelijk blijken slechts vijf combinaties alle stukken wild te hebben binnengebracht.

Gedelegeerde namens de CJP: Jos Waltmans

Jos Waltmans informeerde bij alle keurmeesters naar hun bevindingen van de dag en stond ons te woord

Wat is er wezenlijk anders bij deze Nimrod ten opzichte van eerdere locaties?

'Buiten het karakteristieke Zeeuwse landschap dat anders is, hebben we dit jaar een nieuw soort proef geïntroduceerd: de 'walk up'. Deze test ligt in het verlengde van de OWT (Orweja Working Test). Omdat de OWT in Nederland een belangrijke ontwikkeling is, vinden wij de Nimrod een mooi platform om dat neer te zetten en mensen daarvan bewust te maken. Vandaar dat Proef-C deze invulling kreeg. Verder is het elk jaar anders vanwege factoren als de weersomstandigheden, de zenuwen, het concentratieverlies bij de honden en inschattingssvermogen van voorjagers.'

Houdt u bij het keuren rekening met de rastypische eigenschappen van een hond of wordt er op dit niveau alleen gekeken naar de geldende maatstaven?

'Nee, er wordt niet gekeken naar rastypische eigenschappen. De opdrachten moeten zoveel mogelijk in lijn zijn met de Nimrod maatstaven.'

Hoe wordt ervoor gezorgd dat de proeven elk jaar weer van hetzelfde niveau zijn, maar toch geen kopie zijn van elkaar?

'De CJP stelt een technische commissie samen die zich beraadt op uitdagende proeven. De proeven komen niet alleen tot stand door inbreng van de commissie.

Hiervoor worden ook ervaringsdeskundigen uit de provincie betrokken. Daarbij kan je denken aan mensen die MAP's uitzetten, jachthondentrainers en mensen uit het veld. Er zitten altijd stereotype proefelementen in, maar de kunst is om daar een interessante combinatie van te maken en een evenwicht te vinden in de zwaarte van de proeven. Als de opzet eenmaal bepaald is, wordt er altijd ruim van tevoren "ingetraind" met honden van hetzelfde kaliber als de deelnemende honden. Daar waar nodig worden de proeven dan gewijzigd.'

Bij welke proef hebben de honden de meeste moeilijkheden?

'Proef-C (de walk up) was voor de meeste honden het moeilijkst. Ze stonden onder druk van de concurrerende honden in hun veld. Het gedrag op post liet soms ook te wensen over. De keurmeesters hadden verder het idee dat er erg hard getraind was, een beetje overtraind. Opvallend was dat er weinig zelfstandigheid van de honden was en veel honden hadden moeite met het waterwerk. De Nimrod staat voor initiatief en niet te veel willen handelen. Wat dat betreft werden er eigenlijk mooiere resultaten behaald in 2003, toen de velden in nevel gehuld waren.'

Proef B: 'Eendentrek aan het Veerse Meer'

Keurmeesters: Jan Tiecken en Joop Oosting

Proef B bestaat uit het apporteren van drie eenden. Twee eenden zijn al geschoten. Eén eend ligt op een blokkendam in het Veerse Meer, de afstand is ongeveer 70 meter. Een andere eend ligt in een rietkraag op circa 150 meter afstand. Om deze eend te apporteren moet de hond langs een duivenlokstal gestuurd worden. Terwijl de keurmeester de proef uitlegt, wordt er vanuit een schuilhutje bij de lokstal een duif geschoten die tussen de lokkers valt. Deze wordt direct geapporteerd door de hond van het geweer. Direct daarna wordt er op circa 90 meter afstand een eend geschoten die in een zijarm van het Veerse Meer valt. Aangeschoten, dus het eerste apport dat gehaald moet worden.

Hoewel het markeerapport van de eend duidelijk zichtbaar is voor de honden, zijn er diverse honden die dit apport niet

binnenhalen. De eerste twee honden die ik zie, halen de eend heel snel op. Er zijn echter honden die op het geweer in het riet trekken en zich niet willen laten sturen. Door de sterke wind is er in de zijarm een sterke stroming waardoor de eend snel naar het Veerse Meer drijft. Sommige voorjagers die later nog een poging wagen, houden hier niet altijd rekening mee en sturen de honden naar de oorspronkelijke valplaats. De eend op de blokkendam is een ander

verhaal. Hoewel deze open en bloot ligt, is vooral het traject naar de blokkendam toe het probleem. Zodra de hond na 30 meter naar een strandje afdaalt, is hij uit zicht van de voorjager. De voorjager moet er dan maar op vertrouwen dat de hond het commando 'Over' of 'Vooruit' ook daadwerkelijk uitvoert. Pas als de hond op de blokkendam is, is er weer oogcontact met de voorjager. Door de boot met eenden en de aanwezigheid van geurtjes van waterwild blijven veel honden in eerste instantie op het strand hangen. Sommige lopen naar links een strekdam op en kunnen pas door de voorjager worden gezien als de hond op de punt van de strekdam staat. Diverse honden worden vanaf dat punt over een smal strookje water naar de blokkendam gestuurd. In de meeste gevallen wordt de eend dan snel gevonden. De derde eend wordt door honden die een lijn willen aannemen snel uitgevoerd, maar veel honden willen toch even de duivenlokstal bezoeken of er

Nimrod deelnemer: Jef Braspenning met Brenda van de Duyl

Jef Braspenning heeft een Duitse staande langhaarteef van ruim 6 jaar.

Heeft u eerder op de Nimrod gestaan?

'Nee, dit is de eerste keer en een hele eer voor mij.'

Hoe gaat uw om met de zenuwen die hiermee gepaard gaan?

'Eigenlijk ben ik hier best ontspannen ingegaan.

Toen ik de uitnodiging kreeg, had ik wel even lichte zenuwen, maar daarna heb ik me voorgenomen om gewoon te genieten van het mooie hondenwerk. Ik heb tegen mezelf gezegd: "Jefke, we gaan er een mooie dag van maken, geen stress."

Kunt u wat vertellen over de voorbereidingen op deze deelname?

'Aangezien de Nimrod in Zeeland zou plaatsvinden heb ik met Brenda getraind op graslanden, door de suikerbieten en op braakliggend akkerland. Verder heb ik ons normale trainingsprogramma gevolgd.'

Wat waren voor u de voornaamste aandachtspunten?

'Omdat Brenda een enorme werklust heeft, liet haar steadyness nog een beetje te wensen over. Daar heb ik haar voorafgaand aan de Nimrod wel even "attent" op gemaakt en daarna ging het goed.'

Heeft u altijd de ambitie gehad om op de Nimrod te staan of is dat in de loop der jaren zo ontstaan?

'Ja, die ambitie is lang geleden ontstaan. In de jaren tachtig ben ik begonnen met de jachtcursus. Met mijn vorige langharen liep ik destijds veel B- en A-proeven. Toen dacht ik: als ik ooit eens op de Nimrod mocht staan... Er was nog veel te leren, maar nu is het dan eindelijk gelukt met Brenda.'

Bent u tevreden over het verloop van de dag?

'Jazeker. Het meest heb ik genoten van de B-proef, daar hadden we ook alles binnen.

De C-proef vond ik niet zo bevorderlijk voor het individu van de hond. Ze waren gefixeerd op de andere honden uit de linie. Het was een beetje verwarrend voor ze.'

Wordt uw hond ook veel in de praktijk gebruikt?

'Ja, Brenda is puur jachthond. Ik ben fanatiek jager en jagen zonder jachthond kan eigenlijk niet.'

geen tweede duif te apporteren valt. Sommige voorjagers slagen er in hun hond weer op de juiste lijn te zetten, maar soms valt hier het doek.

Ook is voor enkele combinaties de afstand tot de, niet moeilijk liggende, eend te groot. De tegenwind heeft hier zeker parten bij gespeeld.

Aan het einde van de dag hebben zeven van de zeventien combinaties deze proef voldoende afgelegd.

Proef C: 'Voor de voet, walk-up'
Keurmeesters: Bap Meerssman, Theo de Bruin en Ed Booter

De meest bediscussieerde proef van de dag. Terwijl de ene toeschouwer de proef als 'heel leuk' bestempelt, vindt een andere het 'helemaal niets'.

'Een retrieverproef' of 'een OWT-proef'. Ik ken overigens geen Nimrod waarbij niet tenminste één proef als 'discutabel' bestempeld werd. Het unieke aan deze

proef is het feit dat deze door drie combinaties tegelijk wordt uitgevoerd. Drie honden lopen in linie. Er valt op links een schot in het bos, een fazant is geschoten. Afstand tot de fazant is circa 130 meter. De meest rechter hond mag het apport gaan halen. Als de fazant binnen is, gaat de linie verder. Er klinkt opnieuw een schot en er valt een duif op ongeveer 120 meter op het vlak. Zodra deze door de middelste hond is geapporteerd, gaat de lijn opnieuw verder en springt er vlak voor de linie een haas op die door een meelopend geweer geschoten wordt. Het haas is ziek geschoten waarna de linker hond deze moet apporteren. Deze proef wordt met dezelfde combinaties drie keer uitgevoerd, waarbij de startpositie van de combinaties wisselt en zij dus steeds een ander apport moeten halen.

'Is het wel een eerlijke proef?' is de meest gehoorde vraag. 'Een hond die als

Tweede werd Joost de Fouw met Millers Square Hurricane Jack

eerste de fazant moet halen, heeft een voordeel boven de hond die eerst de duif moet halen en in de tweede loop pas de fazant, want hij zal weer naar de valplaats van de duif willen', zegt de een. Een ander zegt: 'Een hond die als derde de haas moet gaan halen, heeft al twee keer een wegspringend haas zien gaan.'

Tijdens de proef zie ik vooral een aantal ongehoorzame en onwillige honden waarvan het postgedrag die dag niet helemaal goed is. Licht het aan de proef als er in het bos een duidelijk schot klinkt en de hond de dekking, ondanks het schot en het feit dat hij direct mag gaan, niet in wil en er veel gedirigeerd moet worden?

De veldwedstrijd voor de voet is een wedstrijd op het scherpst van de snede. De afstanden en opdrachten zijn reëel. Het op linie lopen kan voor een hond behoorlijk intimiderend zijn. Maar net als op een MAP moet de hond wel luisteren en de commando's opvolgen. Ik heb diverse honden zien inspringen, soms met twee tegelijk. Licht dit aan het feit dat de proef te zwaar is, of aan het feit dat hierop niet getraind is? En inderdaad, soms is het gewoon pech. Ik heb het al eerder geschreven: iedere hond heeft zijn moment van inspringen, hoe goed getraind ook.

De opzet van deze proef is niet eerder vertoond, zie het als een nieuwe uitdaging. Op deze proef halen drie honden een voldoende, het postgedrag, het binnenhalen van de fazant en het uitlopen van de hazensleep blijken de grootste struikelblokken te zijn.

De uitslag

Veel eerder dan we gewend zijn, het is

Nimrod-winnaar Femke Jansen met Beau of the High Thorn Cabbage bij de start van de eerste proef

Femke Jansen afgifte van eend aan keurmeester

nog licht, zijn de keurmeesters eruit. Geen van de deelnemende combinaties heeft alle stukken wild binnengebracht. Omdat twee combinaties slechts één stuk wild hebben gemist (proef B) én het reglement hierin voorziet, wordt het AA-diploma toch uitgereikt. Op de tweede plaats eindigt Millers Square Hurricane Jack van Joost de Fouw met 181 punten. De Nimrodbokaal gaat dit jaar naar Beau of the High Thorn Cabbage van Femke Jansen met 203 punten. Drievoudig Nimrodwinnaar Rien Thijs reikt de prijs uit en memoreert dat Femke pas de tweede vrouw is die een Nimrod wint.

De Nimrod 2010 is voorbij. We kunnen terugkijken op een zeer geslaagd evenement met goede en eerlijke proeven. De combinatie van de drie proeven plus de harde zuidoostenwind heeft de deelnemers misschien niet

datgene gebracht wat ze hoopten te bereiken, maar zoals Jos Waltmans al aangaf: 'Meedoen aan een Nimrodproef is belangrijker dan winnen!' ■

Toeschouwer:

Marjolein Alberti

Marjolein is één van de 2500 toeschouwers en geeft haar indruk van de dag.

Is de 2de maandag van november vaste prik om naar de Nimrod te komen of is dit de eerste keer?

'Het was voor mij de eerste, maar zeker niet de laatste keer dat ik de Nimrod bezocht.'

Wat verwacht je van de Nimrod?

'Het leek mij leuk en leerzaam om de allerbeste honden aan het werk te zien. Tevens leek het mij een ideale gelegenheid om nieuwe mensen te ontmoeten die dezelfde interesses hebben.'

Volg je zelf ook KNJV jachtraining en sinds wanneer?

'Ik ben in maart 2010 gestart met jachtraining via de KNJV. Naarmate de training vorderde werd ik steeds enthousiaster. Nu bijna een jaar later zou ik het liefst iedere dag met de jacht en de training bezig zijn.'

Waar geniet je vandaag het meeste van?

'Het hondenwerk op hoog niveau, de leermomenten, het ontmoeten van nieuwe mensen en de gezelligheid eromheen.'

V.l.n.r. Joost de Fouw (2^e plaats), Femke Jansen (1^e plaats) en Rien Thijs, winnaar van 2009

Joost de Fouw

Femke Jansen

Nimrodknuffel

Foto: Marjo Hagoort

Uitslag 37^e Nimrodproef

Startnr.	Naam hond	Ras	Voorjager	A	B	C	Totaal	Dipl.	Uitslag
12	Beau of the High Thorn Cabage	Lab	F. Jansen	75	90	38	203	AA	1
14	Millers Square Hurricane Jack	Lab	J. de Fouw	70	65	46	181	AA	2
7	Lowlands Black Energy Fire Flinte	Flat	N. Broszat	53	70	52	175		3
13	Rosa v 't Kieftendorp	Lab	B. Harmsen	80	5	75	160		
4	Abbotsross Deana	Lab	A. van der Mark	40	65	50	155		
3	Brenda v.d. Duyl	DSL	J. Braspenning	49	55	26	130		
18	Dansk Jente v 't Goorse Veld	Lab	M. Biemans	53	10	60	123		
8	Ned. Werkkamp. Cherwood Red Matuka	Lab	H. Heijman	10	80	32	122		
5	Fenja d'Elbroosja	Gol	R. Bartens	20	60	37	117		
2	Duneysteinn Igraine	Lab	G. van Campen	72	30	14	116		
17	Bella v.d. Molenwaai	Hei	J. Seijssener	55	35	17	107		
11	Luke	Grif	B. v.d. Ven	35	35	30	100		
16	Boáz-Janosch Ceskylée of Eastwood	Cesk	J. Kamsteeg	40	30	30	100		
15	Tara v.d. Blanke Biele	DSK	E. Kok	30	25	43	98		
1	Pancaran's Gabor-Lev	Vizsla	T. Wispelweij	15	20	57	92		
9	Tidebrook Fields Buie	Lab	S. Amorison	6	30	0	36		
6	Hummer v.d. Tuindershof	Wej	J. van Dongen	10	15	0	25		
10	Baukje v.d. Heilgerbergerbeekweij	DSD	A. Verweij	-	-	-	-		

